

O POĀĀSĀ• A JMENINĀ•CH 43. TĀ•DNE

PondĀ•lĀ•, 29 Ā•mĀ•jen 2007

V sedmdesĀ•tĀ•ch letech minulĀ•ho byly Ā•Ā•rovky povaĀ•ovány za energetické Ā•Ā•routy (to byl impuls k zavĀ•Ā•nĀ• letního Ā•asu JenĀ•e v dnešnĀ• dobĀ•) jsou hlavnĀ•mi Ā•Ā•routy klimatizaĀ•nĀ• jednotky. Dnes uĀ• neexistuje pĀ•mĀ• vztah mezi dĀ•lkou svĀ•telného dne a spotĀ•mĀ• elektrické energie. V lĀ•tĀ• sice mĀ•nĀ• svĀ•tĀ•me, ale zato pustĀ•me klimatizaci a "nula od nuly pojde". LetnĀ• Ā•as tedy prakticky Ā•Ā•dnĀ• úspory nepĀ•mĀ•inĀ•ši.

Našim základnĀ•m Ā•asem - který právĀ• zaĀ•al - je stĀ•medoevropský Ā•as - SEĀ•E (CET - GMT+1h). TakĀ• se nazývá obyĀ•ejnĀ•, standardnĀ• nebo klasickĀ•. Ano, máme zpĀ•t jednu hodinku na vyspĀ•nĀ•, kterou nám "sebral" letnĀ• Ā•as. SmĀ•la je, Ā•Ā• si na to velmi rychle zvykne. Erik (26. 10.) je to jmĀ•no skandinĀ•vského pĀ•vodu, které pĀ•vodnĀ• znĀ•lo Eyrekr - coĀ•Ā• znamenalo ctĀ•hodnĀ•, vĀ•Ā•enĀ• a všemocnĀ• vlĀ•dce. Je to tedy jmĀ•no krĀ•lovskĀ• - jak je z uvedenĀ•ho jasno. Krom formy Erik se pouĀ•ívĀ• tĀ•Ā• podoba Erich a obĀ• dvĀ• se ve svĀ•tĀ•tĀ•ši velké oblĀ•bĀ•. Patronem tohoto jmĀ•na byl sv Erik (jak jinak), který byl ovšem pĀ•vodnĀ• švĀ•skĀ•m krĀ•lem Erikem devĀ•tĀ•m. Sám byl kĀ•mesĀ•an a tak se rozhodl, Ā•Ā• na vĀ•ru obrĀ•tĀ• i svĀ• sousedy Finy. Se zlou se však potĀ•zal, neb FinovĀ• nejevĀ•li o novou vĀ•ru nejmenši zĀ•jem. Jak uĀ• to tak bĀ•vĀ•, krĀ•l usoudil, Ā•Ā• kdyĀ• to nejde po dobrĀ•m, tak to holt pĀ•jde po zlĀ•m. A uspoĀ•mĀ•dal proti FinĀ•m kĀ•mĀ•Ā•ovou vĀ•pravu. Tato vĀ•prava vešla do dĀ•jin, neb pĀ•mĀ• nĀ• zahynul krĀ•lĀ• v pĀ•mĀ•tel up biskup JindĀ•mĀ•ch. A jak to dopadlo? Nakonec FinĀ•m nezbylo, neĀ• se podrobit a dnes jsou z nich kĀ•mesĀ•ané par excellence. U nás ErichĀ• mnoho nenĀ•, ale i to se postupnĀ• - díky globalizaci - mĀ•nĀ•. Ale slavnĀ•ch ErikĀ• je jinak dost - nĀ•meckĀ• spisovatel Erich Kaestner, Erich Maria Remarque, a last, but not least Erich von Daeniken, známĀ• ufolog - který ovšem nenĀ•mec, nĀ•brĀ•Ā• Šarlot a Zoe (27. 10.) Dnes mají svĀ•tek Ā•Ā•eny a dĀ•vky obdaĀ•mĀ• tĀ•mito nezvyklĀ•mi jmĀ•ny. NapĀ•med si Probereme Zoe. Toto jmĀ•no vzniklo z Ā•mĀ•eckĀ• slova ZŌĀ•, coĀ•Ā• znamenĀ• Ā•Ā•ivot. N tĀ•Ā• pouĀ•ívĀ• forma Zoa. Zoe jsou zmĀ•nĀ•ny v kĀ•mesĀ•anskĀ•m kalendĀ•mĀ•i hned dvĀ•. Jedna byly otroknĀ• v bohatĀ•ho Ā•mĀ• Catula. KdyĀ• se její pĀ•n dopvĀ•dĀ•l, Ā•Ā• je kĀ•mesĀ•anskou, strašnĀ• se rozzuĀ•mĀ•il a vhodil ji do rozpalĀ•né pece. Dru Zoe nedopadla lĀ•pe. Byla tĀ•Ā• kĀ•mĀ•estankou a za krutĀ•ho panovĀ•nĀ• císaĀ•me DiokleciĀ•na uprchla na Ā•mĀ•imskĀ• venkov. NicmĀ• se našil "dobrĀ•k", který ji udal. Nakonec byla spolu s ostatnĀ•mi kĀ•mesĀ•any zatĀ•ena, krutĀ• muĀ•ena a nakonec popravena. Zoe pak byla popravena tak, Ā•Ā• byla uvĀ•zĀ•na za nohy a za Ā•Ā•iva doslova upeĀ•ena nad ohnĀ•m. K této hromadnĀ•i popravĀ• došlo roku 287, Dalši jmĀ•no, které pĀ•mĀ•ichĀ•zĀ• na poĀ•mad dnešnĀ•ho dne je Šarlot a, nebo takĀ•, Charlota, Charlotte, atd. JednĀ• se o Ā•Ā•enskĀ• tvar jmĀ•na Charles - (toho jsme uĀ•Ā• probĀ•rali), - tedy "pĀ•n, vlĀ•daĀ•m, svobodnĀ•". Ā•Ā•eskĀ• tvar tohoto jmĀ•na je Karel - charlotta (nebo Šarlot a) je tedy Karla. Je to krásnĀ• jmĀ•no a poslednĀ• dobou zase pĀ•mĀ•ichĀ•zĀ• do módy. Za všechny mĀ•Ā•eme jmenovat Charlotta Garigue Masaryovou - manĀ•elku našeho prvĀ•nĀ•ho presidenta - a anglickou spisovatelku Charlotte Bronteovou.

Šarlot a je takĀ• vynikajĀ•cí smetanovĀ• a krĀ•movĀ• dort. TakĀ•Ā• milĀ• Zoe a Šarloty, jestli budete moci, tak si na tom dortu pochutnejte, kdyĀ• máte ten svĀ•tek. A vĀ•bec to hezky oslavte. stĀ•nĀ• svĀ•tek Ā•Ā•eskĀ• republiky (28. 10.) v tento den roku 1918 vznikla Ā•Ā•eskoslovenská republika. Po tĀ•mĀ•ista letech, kdy jsme "patĀ•mĀ•ili" k Rakousku, poslĀ•ze k Rakousku-Uhersku. Bylo to nĀ•co jako zĀ•rak, ve který uĀ•Ā• nikdo nedoufal. VelkĀ• podĀ•l na vzniku novĀ•ho státu mĀ•l TomĀ•š Garrigue Masaryk, nicménĀ•, abychom byli objektivnĀ• a spravedlivĀ•, musĀ•m tĀ•Ā• lvĀ• podĀ•l pĀ•mĀ•iznat poslednĀ•mu rakouskĀ•mu císař Karlu I. Jen díky jeho postoji u nás nedošlo k bojĀ•m a krveprolitĀ•. Avšak dlouho nám Republika nevydrĀ•ela. Po Mnichovské zradĀ• pĀ•mĀ•išel Hitler- a ten nĀ•jakĀ• oslavy 28.Ā•mĀ•jna zatrhĀ•. JakĀ• taky republika, kdyĀ• byli protektorĀ•t. Já skuteĀ•nĀ• nechĀ•pu, proĀ• nás poĀ•mĀ•ád chce nĀ•kdo ochraĀ•ovat. Tyhle "ochrany" nikdy nedopadly dobĀ•me - tedy pro nás. Ale Hitler padl, pĀ•mĀ•išli komunisti a ti z toho udĀ•lali "den znĀ•rodnĀ•nĀ•". Stalin by totiĀ•Ā• nĀ•jakĀ• vzpomĀ•nky na prvĀ•i republiku nevydĀ•chal. A po nĀ•m BreĀ•Ā•nĀ•v dal velmi ostĀ•me najevo, Ā•Ā• ani on ne. No, takĀ•Ā• zas po máme moĀ•nost svĀ•tek vzniklĀ• republiky oslavit, ale nĀ•jak chybĀ• to pĀ•vodnĀ• nadšenĀ•. Lidi uĀ•Ā• jsou tak zblblĀ• a tak podlehli deziluzi, Ā•Ā• se z toho udĀ•lali "DušiĀ•ky". Ale ještĀ• nĀ•co musĀ•m pĀ•mĀ•ipomenout: vĀ•bec nejvĀ•tši zĀ•sluhu na vzniku republiky mají Ā•eštĀ• legionĀ•mĀ•i, kteĀ•mĀ•i bojovali za republiku. Byli to dezertĀ•mĀ•i z rakouské armĀ•dy, bojovali na stranĀ• spojencĀ• a vĀ•dĀ•li, Ā•Ā• chtĀ•jí-li se nĀ•kdy vrátit domĀ•, musĀ• být jejich vlast svobodnĀ•. TakĀ•Ā•e u pĀ•mĀ•ileĀ•itosti tohoto svĀ•tku vĀ•nujme alespoĀ• krĀ•tkou vzpomĀ•nku lidem, kteĀ•mĀ•i za velkĀ•ch obĀ•tĀ• a krveprolitĀ• boje vlast a mnohy poloĀ•ili obĀ•ti nejvĀ•tši - svĀ•Ā•ivoty. Silvie (29. 10.) Silvia, Silvina, Silvana- toto jmĀ•no je pĀ•vodu latinskĀ•ho. Je odvozeno od slova Silva - tedy les. Existuje tĀ•Ā• muĀ•Ā•ská podoba tohoto jmĀ•na, tedy Silvio, ale takĀ• Silvestre. TĀ•mito jmĀ•ny byli oznaĀ•ovĀ•nĀ• lidĀ• Ā•Ā•jĀ•cí v lese, pochĀ•zejĀ• z lesa - tedy Silvie je Ā•Ā•ena Ā•i dĀ•vka lesnĀ•, dĀ• se Ā•mĀ•ic panna (kde byl tenkrĀ•t Toman, se nevĀ•). Ovšem existovala jedna slavnĀ• Silvia - byla to dĀ•vka jmĀ•nem Rhea Silvia. Byla to velice krásnĀ• panna a vestĀ•lka (knĀ•Ā•Ā•ka) a údaĀ•nĀ• pochĀ•zela z krĀ•lovského rodu. Byla tak krásnĀ•, Ā•Ā• se do ní zamiloval sám bĀ•h Mars. Jednou šla Rhea Silvia ke studĀ•nce pro vodu a jak tak hledĀ•la na její tĀ•mĀ•pytĀ• se hladinu, usnula a zdĀ•lo se jí, Ā•Ā• se s ní bĀ•h Mars miloval... Po Ā•ase ovšem zjistila, Ā•Ā• to Ā•Ā•dnĀ• sen tedy neb protoĀ•Ā• ten "spĀ•nek" nezĀ•stal bez následkĀ•. Narodila se jí dvojĀ•Ā•tka - chlapeĀ•kovĀ• Romulus a Remus.

Silviina strĀ•ce ta "strašlivĀ• ostuda" velmi rozzuĀ•mĀ•ila a rozhodl se nechat ubohou dĀ•vku utopit v Tiberu. No, ale tam se do ní vĀ•as zamiloval Ā•mĀ•iĀ•nĀ• bĀ•h a pojal ji za Ā•Ā•enu. HezkĀ• holky to prostĀ• mají pĀ•mĀ•ece jen jednodušš. Osud jejich synĀ• je dostateĀ•nĀ• znám, ale pro ty, kteĀ•mĀ•i v šestĀ• tĀ•mĀ•idĀ• pĀ•mĀ•i dĀ•jepisu chybĀ•li, zopakujeme, Ā•Ā• chlapeĀ•ky odkojila vlĀ•ice a oni pak - poté co vyrostli - zaloĀ•ili mĀ•sto. A jak uĀ•Ā• to tak mezi sourozenci chodĀ•, Romulus pra vybudoval hradby a Remus se mu vychechtal a pĀ•mĀ•eskoĀ•il je. Romulus nezvlĀ•dl vztek a bratra Rema zabil. A mĀ•sto nazval po sobĀ•. Roma - tedy Ā•m. MĀ•sto má ve znaku vlĀ•ici, kojĀ•cí dva malĀ• chlapeĀ•. TadeĀ•š (30. 10.) je jmĀ•no hebrejské. ZnĀ•lo asi jako Taddai, coĀ•Ā• mĀ•lo znamenat chytrĀ•, rozumnĀ•, ale takĀ• odvĀ•Ā•nĀ• Ā•i smĀ•lý. Toto jmĀ•no pak pĀ•mĀ• latina a v tĀ• znĀ•lo jako Taddaesus. PotĀ• se díky latinĀ• jmĀ•no rozšĀ•mĀ•ilo po celĀ•m svĀ•tĀ•. Toto jmĀ•no nosil tĀ•Ā• svĀ• zvanĀ• Juda TadeĀ•š. S tím jmĀ•nem mĀ•l opravdu smĀ•lu, neboĀ• jmĀ•no Juda pĀ•mĀ•ipomĀ•nalo lidem JidĀ•še a tak mu mnoho pozornosti nevĀ•novalo. Proto bylo témĀ•Ā•m dvĀ• tisĀ•iletĀ• byl v nemilosti, dokud nebyly vyslyšeny modlitby jemu adresovanĀ•. V NovĀ•m zákonĀ• se o nĀ•m takĀ• mnoho nepĀ•e, jen to, Ā•Ā• kĀ•zal evangelium spoleĀ•nĀ• se Šimonem zvanĀ•m Horlivec, v MezopotámĀ•i, Sýrii a Persii. Tam takĀ• oba našli muĀ•ednickou smrt. U

náš poslední dobou pÅ™ichází toto jméno opÅ™t do módy a rodí se nám mnoho malých Tadeášků. Jinak v Praze je velmi slavný kostelík sv. Tadeáše, kam se pÅ™edlouhá léta chodí lidé modlit za splnĚní svých pÅ™ání. V podstatĚ je to tam všude vytapetováno cedulkami od vdĚvých prosebníků. Jo, pražský Tadeášek, to je známý kouzelník.. ŠtĚpánka (31. 10.) Toto hezké jméno je Ěenskou formou jména ŠtĚpán Ěi Štefan. U nás se uĚívají jak ŠtĚpánka tak i Stefanie, Štefanie, Štefinka, a znamená to korunovaná, vítĚzná. Ěeny a dívky nosící toto jméno by se mĚly proslavit a nĚkterým se to skuteĚnĚ podařilo. HodnĚ si pamatuje na pohádky provázené ŠtĚpánkou HaniĚincovou,dále je tu monacká princezna Stephanie... My však tento den pÅ™ipomínáme ŠtĚpánku, která se narodila v roce 1457 poblíĚ italského mĚsta Brescie. Jako velice mladá vstoupila k dominikánským terciáškám ve mĚstĚ Crema, byla velice schopná a po Ěase sama založila klášter Svatého Dominika vSonciu, který také vedla. Proslavila se tím, Ěe se na jejích rukou a nohou zaĚaly ukazovat Kristovy rány, které krvácely a velmi bolely (stigmata). ŠtĚpánka je ovšem snášela hrdinsky, trpĚlivĚ a pokorou. ZemĚla druhého ledna 1530 ve svém klášteĚe. Nu, pÅ™ejeme všem souĚasným ŠtĚpánkám pÅ™ijemnĚjší osud. PídĚch